

Etikai kívánalmak a lelkipozozó személyét illetően

- Pál mint példakép -

1. Őszinteség, önzetlenség, tiszta indítékok a lelkipozozásban

„Mert a mi buzdításunk nem hitetésből van, sem nem tisztátalanságból, sem nem álnokságból: Hanem amiképpen az Isten méltatott minket arra, hogy reánk bízta az evangéliumot, akképpen szólunk; nem úgy, hogy embereknek tessünk hanem az Istennek, aki megvizsgálja a mi szívünket. Mert sem hízelkedő beszéddel, amint tudjátok, sem telhetetlenség színében nem léptünk fel soha, Isten a bizonyosság; Sem emberektől való dicsőítést nem kerestünk, sem töletek, sem másoktól, holott terhetekre lehettünk volna, mint Krisztus apostolai.” (1Thess 2, 3-6)

2. Személyes szeretettel való állhatatos fáradozás

„De szívéllyesek valánk ti közöttetek, amiként a dajka dajkálgatja az ő gyermekeit. Így felbuzdulva irántatok, készek valánk közleni veletek nemcsak az Isten evangéliumát, hanem a mi magunk lelkét is, mivelhogy szereteteinkké lettetek nekünk. Emlékezhettek ugyanis atyámfiai a mi fáradozásunkra és bajlakodásunkra: mert éjjel-nappal munkálkodva hirdettük nektek az Isten evangéliumát, csakhogy senkit meg ne terheljünk közületek... Valamint tudjátok, hogy miként atya az ő gyermekeit, [úgy] intettünk és buzdítottunk egyenként mindnyájatokat.” (1Thess 2,7-9, 11)

3. Példamutató, feddhetetlen életpélda

„Ti vagytok bizonyosságok és az Isten, milyen szentül, igazán és feddhetetlenül éltünk előttetek, akik hisztek.” (1Thess 2,10)

4. A teljes azonosulás mértékéig való együttérzés

„Mert szinte megelevenedünk, ha ti erősek vagytok az Úrban.” (1Thess 3,8)

„Mindezekén kívül van az én naponkénti zaklattatásom, az összes gyülekezetek gondja. Ki beteg, hogy én is beteg ne volnék? Ki botránkozik meg, hogy én is ne égnék? Ha dicsekednem kell, az én gyengeségemmel dicsekszem.” (2Kor 11,28-30)

5. Személyi ellentétek bölcs és szeretetteljes rendezéséért való fáradozás

„Teljesítsétek be az én örömet, hogy egyenlő indulattal legyetek, ugyanazon szeretettel viseltetvén, egy érzésben, egyugyanazon indulattal lévén; Semmit nem cselekedvén versengésből, sem hiábavaló dicsőségéből, hanem alázatosan egymást különbeknek tartván ti magatoknál.” (Fil 2,2-3)

„Evódiát intem, Sintikhét is intem, hogy egyenlő indulattal legyenek az Úrban.” (Fil 4,2)

6. Nyílt és bátor feddés, ha nyilvános bűnről van szó, és ha emberek lelki érdeke ezt kívánja

„Mikor pedig Péter Antiókhíába jött, szemtől szembe ellene állottam, mivel panasz volt rá. Mert mielőtt némelyek oda jöttek Jakabtól, a pogányokkal együtt evett; mikor pedig oda jöttek, félrevonult és elkülönítette magát, félvén a körümetéledésből valóktól. És vele képmutatószkodtak a többi zsidók is, úgy hogy Barnabás szintén elcsábított az ő tettetésük által. De mikor láttam, hogy nem egyenesen járnak az evangélium igazságához képest, mondék Péternek mindnyájuk előtt: Ha te zsidó létedre pogány módra élsz és nem zsidó módra, miként kényszerítetd a pogányokat, hogy zsidó módra éljenek?” (Gal 2,11-14)

7. Közbenjárás egy jobb útra tért bűnösért, vele való teljes azonosulással

„Kérlek téged az én fiamért, akit fogságomban szültem, Onésimusért.... Azért, ha engem résztársadnak tartasz, úgy fogadd őt magadhoz, mint engemet. Ha pedig valamit vétett ellened, avagy adós, ezt nekem róvd fel.” (Filemon 1,10, 17-18)

8. Bizalommal kérleli tanítványát a szerinte helyes, nagylelkű cselekedetre egy szökött rabszolga iránt, de nem utasítja, hogy mit tegyen, tiszteletben tartja szabad választását

Filemonhoz írt levél

9. Házastársak szeretetteljes kérése az egymás iránti szeretetre meggyőző érveléssel

„Úgy kell a férfiaknak szeretni az ő feleségüket, mint az ő tulajdon testüket. Aki szereti az ő feleségét, önmagát szereti. Mert soha senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte; hanem táplálgatja és ápolgatja azt, miképpen az Úr is az egyházat;” (Ef 5,28-29, 32)

10. Lelkipozozói tanácsok munkatársaknak

„Az idősb embert ne dorgáld meg, hanem intsed mint atyádat; az ifjabbakat mint atyádfiait; Az idősb asszonyokat mint anyákat; az ifjabbakat mint nőtestvéreidet, teljes tisztasággal. Az özvegyasszonyokat, akik valóban özvegyek, tiszteld. Ha pedig valamely özvegyasszonynak gyermekei vagy unokái vannak, tanulják meg, hogy első sorban a maguk háza iránt legyenek istenfélők, és adják meg szüleiknek a viszont tartozást; mert ez szép és kedves dolog Isten előtt.”(1Tim 5,1-4)

„Elég az ilyenek a többség részéről való ilyen megbüntetése: Annyira, hogy éppen ellenkezőleg ti inkább bocsátsatok meg neki és vigasztaljátok, hogy valamiképpen a felettebb való bánat meg ne eméssze az ilyeneket. Azért kérlek titeket, hogy tanúsítsatok iránta szeretetet.”(2Kor 2,6-8)

11. A lelkipozozó elkerülhetetlen vívódásai olykor, hogy eltalálta e az igazsággal való szembesítés és az irgalmasság, az igazságosság és a könnyűlő szeretet helyes arányát

„Mert sok szorongatás és szívbeli háborgás között írtam néktek sok könnyhullatással, nem hogy megszorítottassatok, hanem hogy megismerjétek azt a szeretetet, amellyel kíváltképpen irántatok viseltetem.”(2Kor 2,4)

„Hát ha megszorítottalak is titeket azzal a levéllel, nem bánom, noha bántam; mert látom, hogy az a levél, ha ideig-óráig is, megszorított titeket. Most örülök, nem azért, hogy megszorítottatok, hanem hogy megtérésre szomorítottatok meg. Mert Isten szerint szomorítottatok meg, hogy miattunk semmiben kárt ne valljatok. Mert az Isten szerint való szomorúság üdvösségre való megbánhatatlan megtérést szerez; a világ szerint való szomorúság pedig halált szerez.”(2Kor 7, 8-10)